

[Lisbet Hindsgaul.]

Ved Behandlingen af Loven i sidste Rigsdagssamling har mit Parti saavel i dette som i det andet høje Ting alvorligt og indtrængende advaret den højtærede Justitsminister mod en Lovgivning som denne, der greb saa bestemmende ind paa et for den enkelte afgørende og individuelt Livs-omraade.

Naar den højtærede Justitsminister i Dag ønsker en Udsættelse af Lovens Ikrafttræden paa Grund af, at Befolkningskommissionens omfattende Arbejde har forrykket Tidspunktet for Afgivelsen af dens Betænkning, har jeg personligt intet at indvende imod denne, om jeg saa maa sige, officielle Aarsag, naturligvis ikke, men jeg tillader mig alligevel at have min egen Opfattelse af den højtærede Justitsministers Beslutning herom, og denne Opfattelse er maaske ikke den højtærede Minister nogen Overraskelse, idet den gaar ud paa, at jeg tror, at den højtærede Minister har store Betæneligheder ved at gennemføre dette Lovkompleks, ikke mindst det Afsnit, der omhandler Seksualklinikernes Oprettelse. At den højtærede Minister har disse Betæneligheder, tjener i mine Øjne til den største Ære for Ministeren. Det kan jo tænkes, at den højtærede Minister har lyttet til den Modstand og Afvisning, som Loven har mødt, ikke alene her i Rigsdagen gennem mit Partis Ordførere, men ude over Landet, hvor man overhovedet har Interesse for at beskæftige sig med disse Anliggender. I mit Arbejde, der hovedsagelig foregaar Landet rundt, har jeg Gang paa Gang lagt Mærke til den overraskende Virkning, den Interesse, den Diskussionstrang, dette Lovkompleks har affødt, og derfor kunde jeg tænke mig, at den højtærede Justitsminister, som paa saa mange Omraader er en modig Mand, en Mand, der tør vise sit Ansigt, har erkendt, at det store alvorlige Lovkompleks indeholder Omraader, som ikke er gennemdrøftet, som ikke er gennemtænkt, og som trænger til at tages op i Fremtiden, for at Løsningen kan blive saa god som vel muligt. I disse Udtalelser ligger der, som jeg før sagde, ikke nogen Undervurdering af de positive Formaal, som Justitsministeren har taget Sigte paa med Loven, men der ligger en alvorlig og bekymret Advarsel mod en Lovgivning, der griber ind paa de mest intime Omraader, tagende Ansvaret fra det enkelte Menneske.

Derfor var Seksualklinikkerne et af de Omraader, som man fra konservativ Side afgørende maatte tage Afstand fra. I

Realiteten tror jeg, at den højtærede Justitsminister forstaaer denne Tagen Afstand, forstaaer vor Ængstelse her, ellers havde der efter min Mening ikke været nogen Anledning til Fremsættelsen af dette Lovforslag. Seksualklinikernes Berettigelse kan naturligvis være Genstand for forskellig Opfattelse. Personlig mener jeg, at det vil være forbundet med uoverstigelige Vanskeligheder for den højtærede Justitsminister at skabe en Institution, der kommer til at virke saaledes, som det vel er Justitsministerens Hensigt, og ikke i modsat Retning. Ingen kan eller vil modsætte sig, at Ungdommen oplyses og vejledes i de vanskelige Spørgsmaal ogsaa af seksuel Art, der møder den enkelte, men derfra og til at tilslutte sig en Slags officiel Vejledning i seksuelle Problemer, givende Adgang til en fri Udnyttelse af uægteskabelige Forhold, om jeg maa udtrykke mig saaledes, er der efter min Mening en mægtig Afstand. De almindelige Mennesker, der sidder rundt om i Landet i stille Omgivelser, i Hjemmene, har svært ved at forstaa noget saadant, og naar man baade fra Skolens og fra Hjemmenes Side har lagt saa stort et Arbejde i at befæste Barnets og den unges Tillid og Tro til Begreberne Moral og Trofasthed, Begreber, der vel endnu efter almindelig Opfattelse er det, et Menneskeliv bør startes paa, naar der er Mennesker, som sætter saa meget ind paa at bibringe deres Børn denne Opfattelse som det eneste reelle, der er at leve paa, er det da underligt, at de samme Mennesker bliver rystet ved en skønne Dag at konstatere, at Offentligheden, at Seksualklinikkerne giver den unge et helt andet Billede, ikke alene af Begreberne Moral og Trofasthed, men ogsaa af det Ansvar, der følger ethvert Menneske paa dets Vej gennem Livet?

Ud fra disse Betragtninger støtter mit Parti særdeles gerne en Udsættelse af Loven, gaaende ud fra dette: kommer Tid, kommer Raad. Personlig føler jeg den lange Udsættelse som en Lettelse, og jeg haaber, den vil give den højtærede Justitsminister Tid og Anledning til nærmere at overveje navnlig Afsnittet om Seksualklinikker. Mit Parti anser det for at være af meget stor Værdi, at vi faar Lejlighed til paa ny at tage det store alvorlige Lovkompleks op og eventuelt lade det blive underkastet alvorlige Overvejelser.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg finder Ministerens Begrundelse for Lovforslaget fyldestgørende og kan anbefale det til Vedtagelse.